

מת (אשקלון) 19731-03-25 - מדינת ישראל נ' אייל נגר

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 19731-03-25 מדינת ישראל נ' נגר (עצור/אסיר בפיקוח)
ת

לפני כבוד השופט דגנית משעלי ביטון

מבקשים
נגד מדינת ישראל

משיבים
אייל נגר (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש להורות על שחרורו מאיזוק אלקטרוני ולבטל כליל את התנאים המגבילים בהם הוא מצוי.

כתב האישום:

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים.

על פי עובדות כתב האישום המתלון, לקוח של מסעדת "פסקדו", בקש להזמין שולחן למועד מסוים אך סורב בשל היעדר מקום.

המתלון לא השלים עם תשובת המארכת ובקש לשוחח עם מנהל המסעדה.

2. בהמשך לשיחה בין המתלון למנהל המסעדה התקשר המבקש למתלון בשיחת וידאו ואמר למתלון כי אין מקום במסעדה ועליו לקבל זאת. המתלון השיב כי זה לא מקובל עליו והוא נפגע ובתגובה איים עליו המבקש "עוד עשר דקות אני אצלך....היום אני שוחט אותך".

המבקש שלח למתלון הודעת טקס לפיה הוא בדרך אליו, ולאחר מכן מחק את ההודעה.

3. כעבור זמן קצר הגיע המבקש יחד עם שניים נוספים שזהותם אינה ידועה לביתו של המתלון. הנ"ל דפקו בחזקה על הדלת ודרשו מהמתלון לפתוח אותה. המתלון סירב לפתוח את הדלת, התקשר למבקש וביקש ממנו לעזוב את המקום שכן יש אישה מבוגרת וילדים בבית. המתלון התקשר

למוקד 100 והמבקש והאחרים שעמו עזבו את המקום.

ההליכים בתיק:

4. בהחלטתי מיום 8.4.25 קבעתי כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב אך התייחסתי גם לקשיים הראייתיים בתיק אשר התמקדו בגרסת המתלונן והתנהגותו עובר להגשת התלונה וכאשר עלה חשד שהמתלונן איים על המארחת במסעדה, בהודעות שמחק לאחר ששלח. עוד עלו קשיים בזיהוי של המבקש על ידי המתלונן -זיהוי של המבקש מתמונה בודדת, ולא במסדר זיהוי.

5. המבקש נעצר באיזוק אלקטרוני ביום 10.4.25, בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח, הרחקה מהמתלונן וערבויות כספיות.

טיעוני הצדדים:

6. המבקש טוען כי יש לבטל את התנאים המגבילים בשל חלוף הזמן- 3 חודשים- ובשל שינוי נסיבות- דחיית מועד ההוכחות לחודש ספטמבר שעה שהוצע לצדדים מועד בחודש יולי, טרם הפגרה אך המאשימה התנגדה לקביעת מועד זה. עוד נטען כי למבקש הותרו יציאות על פי בקשות ספציפיות ולעיתים אף חלונות יציאה ממושכים והוא לא הפר את האמון שבית המשפט נתן בו.

7. המשיבה התנגדה לבקשה משני טעמים: מהטעם הראשון משום שפרק זמן של שלושה חודשים אינו פרק זמן ניכר המצדיק ביטול התנאים והטעם השני הוא מידע מודיעיני שהוגש בפתח הדיון (שהתקיים ביום 16.7.25) המחזק את עילת המעצר בתיק באופן שאינו מצדיק הקלה בתנאים בעת הזו.

8. ב"כ המבקש טענו כי אין לקבל את המידע המודיעיני בהליך זה וכי אין הדבר מקובל.

9. בכדי להבין טיב טיעוני המשיבה התקיים דיון במעמד צד אחד בו הוצג לבית המשפט המידע המודיעיני (סומן ד.מ.1).

דיון והכרעה:

10. המבקש אכן מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני ובתנאי מעצר בית מלא מזה כשלושה חודשים במהלכם ניתנו לו חלונות יציאה ממוקדים בפיקוח.

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חסד"פ"). מאפשר הגשת בקשה לעיון חוזר בהחלטות הנוגעות למעצר/שחרור אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

11. שאלת חלוף הזמן והשפעתו על התנאים המגבילים נדונה לא אחת בפסיקה וההקלה המבוקשת

נבחנת תוך התחשבות בשיקולים שונים ביניהם, עילות המעצר והתנהגותו של המשיב בתקופת מעצר הבית כמו גם קשייו של המבקש, מצבו הרפואי ועוד מגוון שיקולים בהתאם לנסיבות:

ראה למשל בבש"פ 3362/14 ליליאנה מזרחי נ' מדינת ישראל (21.5.14): "באשר לעילה שעניינה חלופי הזמן מעת מתן ההחלטה, קבע בית משפט זה כי יש לפרש אותה בצורה גמישה ובהתאם לנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנדון (ראו: בבש"פ 4314/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.6.2010)). עוד נקבע כי בעת בחינתה של עילה זו על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין זכויותיו של הנאשם, תוך התחשבות במידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, באופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ובנסיבותיו האישיות (בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (25.2.2008); בבש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (19.8.2007)). "

ראה גם בבש"פ 5106/16 אלמוג יצחק נ' מדינת ישראל (5.7.16), בבש"פ 10173/17 עימאד קאסם נ' מדינת ישראל (8.1.18).

12. שאלת חלופי הזמן נמדדת בראש ובראשונה בהתייחס לעבירות המיוחסות למבקש. במקרה זה עסקינן בעבירות איומים. איומים שנאמרו בשיחת טלפון וכן בהתנהגות עת הגיע המבקש לבית המתלון לכאורה כדי לממש איומיו. עם זאת האיומים לא התגבשו לכדי עבירות תקיפה שכן המבקש עזב את המקום משהודיע לו המתלון שהוא מזמין משטרה.

עבירת איומים היא עבירת אלימות מסוג עוון ויש לקחת בחשבון גם את העונש הצפוי למבקש בגין עבירות אלו, גם שעה שמבוקשת הקלה בתנאים (ראה בבש"פ 3449/14 יונתן מור נ' מדינת ישראל (21.5.14)).

13. המבקש טען כי הוא שוהה במעצר בית בנתינה, בית אמו בעוד שאשתו וילדיו מתגוררים באשדוד ונאלצים להיות רחוקים ממנו בשל מסגרות החינוך. המבקש הפנה לכך שילדיו הקטינים סובלים מהיעדרותו וכן הפנה למצבו הרפואי של בנו העתיד לעבור ניתוח בימים הקרובים.

14. באשר לעילת המסוכנות, נטען על ידי המשיבה כבר בדיון הראשון עת הוגש כתב האישום כי עסקינן באדם בעל מסוכנות גבוהה בשל מעורבותו בחברה עבריינית ועל יסוד מידע מודיעיני שהוגשו עוד בתחילת ההליך.

15. במסגרת בקשה זו, הוגש מידע מודיעיני חדש וב"כ המבקש התנגדו כאמור להגשתו, ואולם ככלל יכול בית המשפט לעיין במידע חסויים אף אם אינם נוגעים ישירות לחומר החקירה בתיק וזאת בכדי ללמוד על מסוכנותו של המבקש:

"ככלל, הגשת ראיות חסויות במסגרת בקשה למעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מתאפשרת במקרים חריגים בלבד.

ראיות חסויות אשר לא הוצאה בעניין "תעודת חיסיון" לפי סעיפים 44-46 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, כבמקרה שלפנינו, קבילות לצורך ביסוס עילת המעצר בלבד - ואין בהן כדי לבסס ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם (ראו למשל: בש"פ 2857/01 מוגרבי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 826 (2001) (להלן: עניין מוגרבי); בש"פ 5561/12 מדינת ישראל נ' שירזי, [פורסם בנבו] פסקה 7 (31.7.2012) (להלן: עניין שירזי)).

בש"פ 1787/19 נעמאן אבו זניד נ' מדינת ישראל (28.3.19).

16. באשר למידע שהוגש הרי שהוא אינו עוסק באירועים מושא התיק עצמו או ביחס למתלונן בתיק זה ועיקרו נוגע למסוכנותו הכללית של המבקש ולמעורבותו לכאורה בפעילות עבריינית ואף אפשרות לפעילות עתידית. למעשה טענת המשיבה היא כי הותרתו של המבקש באיזוק תפחית מסוכנותו ותפחית את האפשרות לביצוע עבירות בהווה ובעתיד.

17. אציין כי המידע היה קונקרטי ליום הדיון (וייתכן שניתן ללמוד ממנו גם על אפשרות התרחשות עתידית), לפיכך המתנתי עם מתן ההחלטה ואולם לא ניתן לומר שהאמור במידע עשוי להתפוגג עם חלוף הימים. למעשה האמור בו מלמד כי גם אם יסתיים התיק היום, קיים חשש ממשי לביצוע עבירות בעתיד. משכך יש לתת משקל מחד גיסא, למניעת עבירות עתידיות ומאידך יש להגביל את המשקל שיש לתת לאותו מידע שכן אין באפשרות המבקש להתגונן מפני מידע זה או להפריכו והתחשבות יתרה במידע תגרור הפיכת החריג לכלל וכפי שנאמר בש"פ 537/17 אברהם רוחן נ' מדינת ישראל:

"בעבר ציינתי כי "השימוש במידע חסוי בהליך של מעצר עד תום ההליכים הוא החריג

והוא צריך להיעשות במשורה, לבל יהפוך החריג לכלל ודרך צדדית תהפוך לדרך המלך (בש"פ איסקוב נ' מדינת ישראל (18.2.2010)) ואולם, מצאתי כי המקרה דנן נופל לגדרי המקרים החריגים בהם מוצדק לעשות כן, הגם שניתן היה לצמצם בהיקף המידע שהוגש".

18. בהמשך לאותו דיון בקשתי לקבל גם את עמדת המתלונן באשר להקלות המבוקשות. המתלונן הביע עמדתה לפיה אין לו כל סכסוך או יריבות עם המבקש או התנגדות להקלה בתנאים. בהתחשב באופן נטילת התלונה מהמתלונן ניתן לומר כי עמדה זו מלמדת דווקא על חשש ואולם בתחילת ההליך הוגש מידע מודיעיני ביחס למתלונן וכיום מידע זה אינו רלוונטי עוד. השינוי במידע ביחס אליו מלמד כי אכן היעדר החשש הוא אמיתי.

19. בהתחשב באופי העבירות המיוחסות למבקש בתיק זה, בהתחשב בעמדת המתלונן, בפרק הזמן שחלף, בשמירת המבקש על התנאים המגבילים, בנסיבותיו האישיות של המבקש ומבלי להתעלם ממסוכנותו כפי שזו עולה מעברו הפלילי והמידע המודיעיני, מצאתי כי בעת הזו ניתן להורות של שחרורו של המבקש מהאיזוק האלקטרוני.

20. בשלב זה יוותר המבקש בתנאי מעצר בית מלא למעט יציאות סדורות להתאווירות מידי יום בין השעות 10:00-14:00 בליווי ובפיקוח.

המבקש לא יתקרב לכתובת ביתו של המתלונן, ברדיוס של 1 קילומטר.

יותר למבקש להגיש בקשה ליציאה לעבודה בפיקוח וזו תישקל ללא צורך בעמידה בתנאים המפורטים בסעיף 52 לחסד"פ.

אין שינוי ביתר התנאים כפי שנקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 10.4.25.

21. בהינתן שההחלטה ניתנה בהיעדר הצדדים, תיכנס ההחלטה לתוקף ביום 23.7.25 שעה 11:00.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ה, 22 יולי 2025, בהעדר הצדדים.